

ugifte Skatteyderes til Kommunen skyldige Skat. Det er en Bestemmelse, som gennemførtes i den forrige midlertidige Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, en Bestemmelse, som har givet Anledning til nogen Utilfredshed. Den Form, hvori Bestemmelsen var givet i det Forslag, som oprindeligt blev fremsat for det høje Folketing, gav ogsaa i Arbejdsgiverkredse Anledning til en ikke ringe Utilfredshed. Dette foranledigede mig til at stille et Ændringsforslag paa dette Punkt, som blev tiltraadt af Udvalget, og som for det første afgør Spørgsmaalet om, hvorvidt en Arbejdsgiver kan blive erstatningspligtig, saafremt han ikke foretager saadan Tilbageholdelse af skyldig Skat hos ugifte Skatteydere, der arbejder hos ham, som Kommunalbestyrelsen har givet ham Paalæg om at tilbageholde. Det bestemmes nu udtrykkeligt, at Arbejdsgiverens Erstatningspligt først indtræder, saafremt Kommunalbestyrelsen hos vedkommende Skatteskyldner har forsøgt Udpantning. Efter de hidtil gældende Bestemmelser har det været saaledes, at Kommunen først kunde paalægge Arbejdsgiverne at tilbageholde den ugifte Skatteydere ikke erlagte Skat, efter at Udpantning har været forsøgt. Nu kan Kommunalbestyrelsen rette Henvendelse til Arbejdsgiveren om at tilbageholde Skatten, selv om Udpantning ikke har været forsøgt, og en saadan Henvendelse er Arbejdsgiveren pligtig at tage Hensyn til, idet man har ment, at det vilde være urimeligt, om Kommunalbestyrelsen, hvor den paa Forhaand vidste, at en Udpantningsforretning ikke vilde føre til noget positivt Resultat, dog skulde være tvunget til at lade foretage en saadan for at opnaa at faa Arbejdsgiveren gjort pligtig til at foretage den omhandlede Tilbageholdelse. Nu er det altsaa fastslaaet, at Arbejdsgiverens Pligt indtræder efter Kommunalbestyrelsens Anmodning, uden at man har foretaget Udpantning, men Erstatningspligt for Forsømmelse med Hensyn til denne Indkrævning af Skatten indtræder først, hvis Kommunalbestyrelsen forgæves har forsøgt Udpantning. Bødestemmelserne falder dermed bort undtagen for det Tilfælde, at Arbejdsgiveren undlader at besvare Henvendelser fra Kommunalbestyrelsen, rettede til ham i denne Sag.

Der blev endvidere stillet Forslag om, hvilket ogsaa blev tiltraadt af Folketingets Udvalg, at hvis en Skatteyder havde erlagt for meget i kommunal Skat og derfor har Krav paa Godtgørelse af det saaledes for meget erlagte Beløb, skal der ydes ham en

Rente af 5 pCt. fra Indbetalingsdagen at regne. Der er endelig af mig i Folketinget stillet et Ændringsforslag, som hele Folketinget har tiltraadt, og som gaar ud paa, at „for det Tilfælde, at Personer, Selskaber eller Foreninger, som ifølge de gældende Regler om den kommunale Beskatning er skattepligtige her i Landet, tillige er undergivet kommunal Beskatning i fremmed Stat af samme Indkomst, som beskattes her i Landet, skal Regeringen være bemyndiget til under Forbehold af Gensidighed ved Overenskomst med fremmed Stat at tilstaa saadanne Lempelser i den kommunale Skattepligt, at nævnte Dobbeltbeskatning helt eller delvis undgaas“.

Der har naturligvis fra forskellig Side været Ønsker fremme om Ændringer af endnu mere dybtgaaende Karakter, saaledes om at komme ind paa en Ændring i Reglerne angaaende kommunal Beskatning af fast Ejendom, ligesom man har haft Opmærksomheden henvendt paa at naa til Skatteregler, der muliggjorde det at faa Skat af saadanne Formuebesiddere, der bliver skattefri til Kommunen, fordi deres Formueskat til Staten fradrages deres Indkomst, før den kommunale Skat beregnes. Det Forslag, der paa dette Punkt har været skitseret i det høje Folketing, har jeg og Flertallet i Udvalget imidlertid ikke ment at kunne tiltræde, fordi det betød en Overgang til Indførelsen af en kommunal Formuebeskatning, som vi ikke mente det gør ligt at foretage i Forbindelse med Behandlingen af dette Forslag. Dette Spørgsmaal maatte afvises under Hensyn til, at det bør udsættes, indtil man kommer til en mere dybtgaaende og principiel Behandling af hele Lovgivningen for den kommunale Beskatning end den, der er paataenkt ved det her foreliggende Lovforslag.

Med disse Ord skal jeg paa det bedste anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting, idet jeg haaber, det maa lykkes at fremme Behandlingen, saaledes at Lovforslaget kan ophøjes til Lov i indeværende Rigsdagssamling.

Bækgaard: De nugældende Regler for Paaligning af de kommunale Skatter stammer jo i det væsentlige fra 1903, det Aar, da vi fik en gennemgribende Ændring af vort Skattesystem. Forud for disse Skatteloves Vedtagelse var der selvfølgelig foretaget mange Overvejelser og ført mange Forhandlinger, og Resultatet har ogsaa i det store og hele vist sig at svare til Formaalet. Efter min Mening gælder dette ikke mindst med Hensyn til den kommunale